SANCTISSIMI D. N. DOMINI CLEMENTIS DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ 11. DAMNATIO…

Clemens 11.>

SANCTISSIMI D. N. DOMINI

CLEMENTIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XI.

Damnatio quampluriùm Propositionum excerptarũ ex Libro Gallico idiomate impresso, & in plures Tomos distributo, sub titulo -- *Le nouueau Testament enFrancois, auec des reflexions morales sur chaque verset, &c. A' Paris 1699.*; Ac alitèr -- *Abbregè de la morale de l'Euangile, des Actes des Apostres des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, e de l'Apocalypse, ou Pensees Chrestiennes sur le Texte de ces Liures Sacrez, &c. A' Paris 1693., & 1694.*

Cum prohibitione ejusdem Libri, & aliorum quorumcumque in ejus defensionem tam hactenùs editorum, quàm in posterum edendorum.

LUCÆ, MDCCXIII.

TYPIS DOMINICI CIUFFETTI.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NIGENITUS DEI filius pro nostra, & totius Mundi salute filius hominis factus, dum Discipulos suos doctrina veritatis instrueret, universamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret, præsentia disponens, & futura prospiciens præclaro, ac saluberrimo documento Nos admonuit, ut attenderemus à falsis Prophetis, qui veniunt ad Nos in vestimentis Ovium; quorum nomine potissimùm demonstrantur Magistri illi mendaces, & in deceptione illusores, qui splendida pietatis specie, prava dogmata latenter insinuantes, introducunt Sectas perditionis sub imagine Sanctitatis, utq; faciliùs incautis obrepãt, quasi deponẽtes lupinam pellem, & sese Divinę Legis sententijs, velut quibusdam Ovium velleribus obvolventes, Sanctarum Scripturarum, adeòque etiam ipsius

ipsius novi Testamenti verbis, quę multipliciter in suā, aliorumque perditionem depravant, nequiter abutuntur: antiqui scilicet à quo progeniti sunt, mendacii Parentis exemplo, ac magisterio edocti, nullam omninò esse ad fallendum expeditiorem viam, quàm ut ubi nefarii erroris subintroducitur fraudolentia, ibi divinorum verborum prętendatur authoritas.

His Nos verè divinis monitis instructi, ubi primùm, non sine intima cordis nostri amaritudine, accepimus, Librum quemdam Gallico idiomate olim impressum, & in plures Tomos distributum, sub titulo -- *Le Nouueau Testament en Francois, auec des reflexions morales sur chaque verset, &c. A Paris 1699.*; Alitèr verò -- *Abbregè de la morale de l'Euangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, e de l'Apocalypse, ou Pensees Chretiennes sur le Texte des ces Liures Sacrez, &c. A Paris 1693., & 1694.*: tametsi aliàs à nobis damnatum, ac revera Catholicis veritatibus pravarum doctrinarum mendacia multifariam permiscentem, adhùc tamen tanquàm ab omni errore immunem, à pluribus haberi, Christifidelium manibus passim obtrudi, ac nonnullorum nova semper tentantium consilio, & opera studiosè nimis quaquaversùm disseminari, etiā latinè redditum, ut perniciosæ institutionis contagium, si fieri possit, pertranseat de gente in gentem, & de Regno ad populum alterum: versutis hujusmodi seductionibus, atque fallaciis creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci sum-

mo-

moperè doluimus: adeòque Paſtoralis non minùs curæ noſtræ ſtimulis, quàm frequentibus Orthodoxę Fidei Zelatorum querelis, maximè verò complurium Venerabilium Fratrum, præſertim Galliæ Epiſcoporum, literis, ac precibus excitati, gliſcenti morbo, qui etiam aliquandò poſſet in deteriora quæque proruere, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

Et quidem ad ipſam ingruentis mali cauſam providę noſtræ conſiderationis intuitum convertentes, perſpicuè novimus ſummam hujuſmodi Libri perniciem ideò potiſſimum progredi, & invaleſcere, quòd eadē intus lateat, velut improba ſanies, nonniſi ſecto ulcere foras erumpat; cùm Liber ipſe primo aſpectu legentes ſpecie quadam pietatis illiciat; molliti enim ſunt ſermones ejus ſuper oleum: ſed ipſi ſunt jacula, & quidem intento arcu ità ad nocendum parata, ut ſagittent in obſcuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut ſalubrius præſtari à Nobis poſſe arbitrati ſumus, quàm ſi fallacem Libri doctrinam generatìm ſolummodò à Nobis hactenùs indicatam, pluribus ſigillatìm ex eo excerptis Propoſitionibus, diſtinctiùs, & apertiùs explicaremus, atque univerſis Chriſtifidelibus noxia Zizaniorum ſemina è medio Tritici, quo tegebantur, educta, ob oculos exponeremus. Ità nimirùm denudatis, & quaſi in propatulo poſitis, non uno quidem, aut altero, ſed plurimis, graviſſimiſque, tùm pridèm damnatis, tùm etiam novè adinventis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore ut omnes tandem apertæ jam, manifeſtæque veritati cedere compellantur.

Id

Id ipsum maximè è re Catholica futurum, & sedandis præsertim in florentissimo Galliæ Regno ex ortis ingeniorum variè opinantium, jamque in acerbiores scissuras protendentium dissidiis apprimè proficuum: Conscientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodùm necessarium, non modò præfati Episcopi sed, & ipse in primis Charissimus in Christo Filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus, cujus eximium in tuenda Catholicæ Fidei puritate, extirpandisque erroribus Zelum satis laudare non possumus sæpiùs Nobis est contestatus; repetitis propterea vere piis, & Christianissimo Rege dignis officiis atque ardentibus votis à Nobis efflagitans, ut instanti animarum necessitati prolata quantociùs Apostolici censura Judicii consuleremus.

Hinc adspirante Domino, ejusque cœlesti ope confisi, salutare opus sedulò, diligenterque, ut rei magnitudo postulabat, aggressi sumus; ac plurimas ex prædicto Libro, juxta supra recensitas respectivè editiones, fideliter extractas, & tùm Gallico, tùm Latino idiomate expressas Propositiones à compluribus in Sacra Theologia Magistris, primò quidem coram duobus ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus accuratè discuti: deindè verò coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium consilio, quàm maxima diligentia, ac maturitate, singularum insuper Propositionum cum ipsomet Libri Textu exactissimè facta collatione, pluries iteratis Congregationibus, expendi, & examinar

man-

mandavimus. Hujusmodi autem Propositiones sunt, quæ sequuntur, videlicet --

1 *Quid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationē, & ad omne opus bonum?*

2 *Jesu Christi gratia, principium efficax boni cujuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum; absque illa, non solum nihil fit, sed nec fieri potest.*

3 *In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das quod præcipis.*

4 *Ita Domine; Omnia possibilia sunt ei, cui omnia possibilia facis, eadem operando in illo.*

5 *Quando Deus non emollit cor per interiorem unctionem gratiæ suæ, exortationes, & gratiæ exteriores non inserviunt, nisi ad illud magis obdurandum.*

6 *Discrimen inter Fœdus Judaicum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à peccatore, relinquēdo illum in sua impotentia: in isto verò Deus Peccatori dat, quod jubet, illū sua gratia purificando.*

7 *Quæ utilitas pro homine in veteri fœdere, in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus, in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?*

8 *Nos non pertinemus ad novum fœdus, nisi in quantum participes sumus ipsius novæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.*

9 *Gratia Christi est gratia suprema, sinè qua confiteri Christum nunquam possumus, & cum qua nunquam illum abnegamus.*

10 *Gratia est operatio manus Omnipotentis Dei, quā nihil impedire potest, aut retardare.*

11 *Gratia non est aliud, quam voluntas Omnipotentis Dei, jubentis, & facientis, quod jubet.*

12 *Quando Deus vult salvare animam, quocumque tempore, quocumq; loco effectus indubitabilis sequitur voluntatem Dei.*

13 *Quando Deus vult animam salvam facere, & eam tangit interiori gratię suæ manu nulla voluntas humana ei resistit.*

14 *Quantũcumque remotus à salute sit Peccator obstinatus, quando Jesus se ei videndum exhibet lumine salutari suę gratiæ, oportet ut se dedat accurrat sese humiliet, & adoret Salvatorem suum.*

15 *Quando Deus mandatum suum, & suam æternam locutionem comitatur unctione sui Spiritus, & interiori vi gratiæ suæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.*

16 *Nullæ sunt illecebrę, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil resistit Omnipotenti.*

17 *Gratia est vox illa Patris, quę homines interiùs docet, ac eos venire facit ad Jesum Christum, qui* cum-

cumque ad eum non venit, postquam audivit vocem exteriorem Filii, nullatenùs est doctus à Patre.

18 *Semen verbi, quod manus Dei irrigat, semper affert fructum suum.*

19 *Dei gratia nihil aliud est, quam ejus omnipotens voluntas: hęc est idea, quam Deus ipse Nobis tradit in omnibus suis Scripturis.*

20 *Vera gratiæ idea est, quod Deus vult sibi à nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tanquam Dominus, & omnia sibi submissa sunt.*

21 *Gratia Jesu Christi est gratia fortis, potens, suprema, invincibilis, utpote quæ est operatio voluntatis Omnipotentis, sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & resuscitantis Filium suum.*

22 *Concordia omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipsius voluntatis consensu, demostratur illicò nobis, in Incarnatione, veluti in fonte, atque Archetypo omnium aliarum operationum misericordiæ, & gratiæ, quæ omnes ità gratuitę, atque ità dependentes a Deo sunt, sicut ipsa originalis operatio.*

23 *Deus ipse nobis ideam tradidit omnipotentis operationis suæ gratię, eam significans per illam, qua Creaturas è nihilo producit, & mortuis reddit vitam.*

24 *Justa idea, quam Centurio habet de Omnipotentia Dei, & Jesu Christi, in sanandis Corporibus solo motu suæ voluntatis, est imago ideę, quę haberi debet de omnipotentia suæ gratiæ in sanandis animabus à cupiditate.*

25 *Deus illuminat animam, & eam sanat æquè ac corpus sola sua voluntate; jubet, & ipsi obtemperatur.*

26 *Nullæ dantur gratiæ, nisi per Fidem.*

27 *Fides est prima gratia, & fons omnium aliarum.*

28 *Prima gratia, quam Deus concedit Peccatori, est peccatorum remissio.*

29 *Extra Ecclesiam nulla conceditur gratia.*

30 *Omnes, quos Deus vult salvare per Christum, salvantur infallibiliter.*

31 *Desideria Christi semper habent suum effectum; pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat.*

32 *Jesus Christus se morti tradidit ad liberandum pro semper suo sanguine Primogenitos, id est Electos, de manu Angeli exterminatoris.*

33 *Proh quantum oportet bonis terrenis, & sibimetipsi renunciasse, ad hoc ut quis fiduciam habeat sibi, ut ita dicam, appropriandi Christum Jesum, ejus amorem, mortem, & mysteria, ut facit S. Paulus dicens: Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*

34 *Gratia Adami non producebat, nisi merita humana.*

Gra-

35 *Gratia Adami est sequela creationis, & erat debita naturæ sanæ, & integræ.*

36 *Differentia essentialis inter gratiam Adami, & status innocentiæ, ac gratiam Christianam, est, quod primam unusquisq; in propria persona recepisset: ista verò non recipitur, nisi in persona Jesu Christi resuscitati, cui nos uniti sumus.*

37 *Gratia Adami, sanctificando illum in semetipso, erat illi proportionata: Gratia Christiana nos sanctificando in Jesu Christo, est omnipotens, digna Filio Dei.*

38 *Peccator non est liber, nisi ad malum, sine gratia Liberatoris.*

39 *Voluntas, quam gratia non prævenit, nihil habet luminis, nisi ad aberrandum, ardoris, nisi ad se præcipitandum, virium, nisi ad se vulnerandum; Est capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.*

40 *Sinè gratia nihil amare possumus, nisi ad nostram condemnationem.*

41 *Omnis cognitio Dei, etiam naturalis, etiam in Philosophis Ethnicis, non potest venire, nisi à Deo, & sine gratia non producit, nisi præsumptionē, vanitatem, & oppositionem ad ipsum Deum, loco affectuum adorationis, gratitudinis, & amoris.*

42 *Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad Sacrificium Fidei; sine hoc nihil, nisi impuritas, nihil, nisi indignitas.*

43 *Primus effectus gratiæ baptismalis est facere, ut moriamur peccato; adeout spiritus, cor, sensus non habeant plus vitæ pro peccato, quam homo mortuus habeat pro rebus Mundi.*

44 *Non sunt, nisi duo amores, unde volitiones, & actiones omnes nostræ nascuntur; Amor Dei, quia omnia agit propter Deum, quemque Deus remuneratur, & Amor, quo nos ipsos, ac Mundum diligimus, qui quod ad Deum referendum est, non refert, & propter hoc ipsum fit malus.*

45 *Amore Dei in corde Peccatorum non amplius regnante, necesse est, ut in eo carnalis regnet cupiditas, omnesque actiones ejus corrumpat.*

46 *Cupiditas, aut Charitas, usum sensuum bonum, vel malum faciunt.*

47 *Obedientia legis profluere debet ex fonte; & hic fons est Charitas. Quando Dei amor est illius principium interius, & Dei gloria ejus finis, tunc purum est, quod apparet exterius alioquin non est, nisi hypocrisis, aut falsa justitia.*

48 *Quid aliud esse possumus, nisi tenebræ, nisi aberratio, & nisi peccatum sine Fidei lumine, sine Christo, & sine Charitate.*

49 *Ut nullum peccatum est sine amore nostri, ita nullum est opus bonum sine amore Dei.*

50 *Frustrà clamamus ad Deum, Pater mi! si spiritus Charitatis non est ille, qui clamat.*

51 *Fides justificat, quando operatur; sed ipsa non operatur, nisi per charitatem.*

Omnia

52 *Omnia alia salutis media continetur in fide, tanq; in suo germine, & semine; Sed hæc fides non est absq; amore, & fiducia.*

53 *Sola Charitas Christiano modo facit [actiones Christianas] per relationem ad Deum, & Jesum Christum.*

54 *Sola Charitas est, quæ Deo loquitur; eam solam Deus audit.*

55 *Deus non coronat, nisi Charitatem; qui currit ex alio impulsu, & ex alio motivo, in vanum currit.*

56 *Deus non remunerat nisi Charitatem, quoniam charitas sola Deum honorat.*

57 *Totum deest Peccatori, quando ei deest spes, & non est spes in Deo, ubi non est amor Dei.*

58 *Nec Deus est, nec Religio, ubi non est Charitas.*

59 *Oratio Impiorum est novum peccatum, & quod Deus illis concedit, est novum in eos judicium.*

60 *Si solus supplicii timor animat pœnitentiam, quò hæc est magis violenta, eò magis ducit ad desperationem.*

61 *Timor nonnisi manum cohibet, cor autem tandiù peccato addicitur, quandiù ab amore justitiæ non ducitur.*

62 *Qui à malo non abstinet, nisi timore pœnæ, illud committit in corde suo, & jam est Reus coram Deo.*

63 *Baptizatus adhuc est sub lege sicut Judeus, si legem non adimpleat, aut adimpleat ex solo timore.*

Sub

64 *Sub maledicto legis, nunquam fit bonum, quia peccatur sivè faciendo malum, sivè illud non nisi ob timorem evitando.*

65 *Moyses, prophetæ, Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo quod ullum Deo dederint filium, cum non effecerint nisi mancipia per timorem.*

66 *Qui vult Deo apropinquare, nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus, neque adduci per instinctum naturalem, aut per timorem, sicuti Bestiæ, sed per fidem, & per amorem sicuti filii.*

67 *Timor servilis non sibi repræsentat Deum, nisi ut Dominum durum, imperiosum, injustum intractabilem.*

68 *Dei Bonitas abbreviavit viam salutis claudendo totum in Fide, & precibus.*

69 *Fides, usus, augumentum, & premium Fidei, totum est donum puræ liberalitatis Dei.*

70 *Nunq; Deus affligit innocentes, & afflictiones semper serviunt, vel ad puniendum peccatum, vel ad purificandum Peccatorem.*

71 *Homo ob sui conservationem potest se se dispensare ab ea lege, quam Deus condidit propter ejus utilitatem.*

72 *Nota Ecclesiæ Christianæ est quod sit Catholica, comprehendens, & omnes Angelos Cæli, & omnes Electos, & justos terræ, & omnium Seculorum.*

73 *Quid est Ecclesia, nisi cœtus Filiorum Dei manen-*

nen-

nentium in ejus sinu, adoptatorum in Christo, subsistentium in ejus persona, redemptorum ejus sanguine, viventium ejus spiritu, agentium per ejus gratiam, & expectantium gratiam futuri Seculi.

74 *Ecclesia, sivè integer Christus, Incarnatum Verbum habet ut Caput omnes verò Sanctos membra.*

75 *Ecclesia est unus solus homo, compositus ex pluribus membris, quorum Christus est Caput, vita, subsistentia, & persona; Unus solus Christus, compositus ex pluribus Sanctis, quorum est Sanctificator.*

76 *Nihil spatiosius Ecclesia Dei, quia omnes Electi, & Justi omnium Seculorum illam componunt.*

77 *Qui non ducit vitam dignam Filio Dei, & membro Christi cessat interius habere Deum pro Patre, & Christum pro Capite.*

78 *Separatur quis à Populo Electo, cujus figura fuit Populus Judaicus, & Caput est Jesus Christus, tam non vivendo secundum Evangelium, quàm non credendo Evangelio.*

79 *Utile, & necessarium est omni tempore, omni loco, & omni personarum generi studere, & cognoscere spiritum, Pietatem, & Mysteria Sacrę Scripturæ.*

80 *Lectio Sacrę Scripturæ est pro omnibus.*

81 *Obscuritas Sancta verbi Dei non est Laicis ratio dispensandi se ipsos ab ejus lectione.*

Dies

82 *Dies Dominicus à Christianis debet sanctificari lectionibus pietatis, & super omnia Sanctarum Scripturarum. Damnosum est velle Christianum ab hac lectione retrahere.*

83 *Est illusio sibi persuadere, quod notitia Mysteriorum Religionis non debeat communicari feminis, lectione Sacrorum librorum. Non ex fæminarum simplicitate, sed ex superba Virorum scientia, ortus est scripturarum abusus, & natæ sunt hæreses.*

84 *Abripere è Christianorum manibus novum Testamentum, seu eis illud clausum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, est illis Christi os obturare.*

85 *Interdicere Christianis lectionem Sacræ Scripturæ, præsertim Evangelii, est interdicere usum luminis filiis lucis, & facere ut patiantur speciem quamdam excommunicationis.*

86 *Eripere simplici Populo hoc solatium, jungendi vocem suam voci totius Ecclesiæ, est usus contrarius praxi Apostolicę, & intentioni Dei.*

87 *Modus plenus sapientia, lumine, & Charitate, est dare animabus tempus portandi cum humilitate, & sentiendi statum peccati, petendi spiritũ pœnitentię, & contritionis, & incipiendi, adminus, satisfacere justitię Dei, antequam reconcilientur.*

88 *Ignoramus quid sit peccatum, & vera pœnitentia, quando volumus statim restitui possessioni bonorum*

rum illorum, quibus nos peccatum spoliavit, & detrectamus separationis istius ferre confusionem.

89 *Quartus decimus gradus conversionis Peccatoris est quod, cum sit jam reconciliatus, habet jus assistendi Sacrificio Ecclesiæ.*

90 *Ecclesia authoritatem excommunicandi habet, ut eam exerceat per primos Pastores de consensu, saltem præsumpto, totius Corporis.*

91 *Excommunicationis injustę metus, nunq; debet nos impedire ab implendo debito nostro: Nunq; eximus ab Ecclesia, etiam quando hominum nequitia, videmur ab ea expulsi, quando Deo, Jesu Christo, atque ipsi Ecclesię per Charitatem affixi sumus.*

92 *Pati potiùs in pace excommunicationem, & anathema injustum, quàm prodere veritatem, est imitari Sanctum Paulum: tantùm abest, ut sit erigere se contrà Authoritatem, aut scindere unitatem.*

93 *Jesus quandoque sanat vulnera, quę præceps Primorum Pastorum festinatio infligit, sinè ipsius mandato; Jesus restituit, quod ipsi inconsiderato Zelo rescindunt.*

94 *Nihil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus inimicis, quam videre illic dominatum exerceri suprà fidem fidelium, & foveri divisiones propter res, quæ nec fidem lędunt, nec mores.*

95 *Veritates eò devenerunt, ut sint lingua quasi pere-*

re-

regrina plerisque Christianis, & modus eas prædicandi est veluti idioma incognitum: adeò remotus est à simplicitate Apostolorum, & suprà communem captum fidelium: Neque satis advertitur, quod hic defectus sit unum ex signis maximè sensibilibus senectutis Ecclesię, & irę Dei in Filios suos.

96 *Deus permittit, ut omnes Potestates sint contrarię Prædicatoribus veritatis, ut ejus victoria attribui non possit, nisi Divinæ gratię.*

97 *Nimis sæpè contingit membra illa, quæ magis sanctè, ac magis strictè unita Ecclesię sunt, respici, atque tractari tanquam indigna, ut sint in Ecclesia, vel tanquam ab ea separata; sed Justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.*

98 *Status persecutionis, & pęnarum, quas quis tolerat, tanquam Hæreticus, flagitiosus, & impius, ultima plerumque probatio est, & maximè memoria utpotè quæ facit hominem magis conformem Jesu Christo.*

99 *Pervicacia, præventio, obstinatio in nolendo, aut aliquid examinare, aut agnoscere se fuisse deceptum, mutant quotidiè quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in sua Ecclesia posuit, ut in ea esset odor vitę, V.G. bonos libros, instructiones, sancta exempla, &c.*

100 *Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequendo veritatem, ejusque discipulos. Tempus hoc advenit . . . . . Haberi, & tracta-*

ctari à Religionis Ministris, tanquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia in societate Sanctorum, est hominibus post mortem corporis mors terribilior. Frustrà quis sibi blanditur de suarum intentionum puritate, & Zelo quodam Religionis, persequendo flammâ, ferroque viros probos, si propria passione est excæcatus, aut abreptus aliena, propterea quod nihil vult examinare. Frequenter credimus sacrificare Deo Impium, & sacrificamus Diabolo Dei Servum.

101 *Nihil spiritui Dei, & doctrinæ Jesu Christi magis opponitur, quàm communia facere juramenta in Ecclesia, quia hoc est multiplicare occasiones pejerandi, laqueos tendere infirmis, & Idiotis, & efficere, ut nomen, & veritas Dei aliquandò deserviant consilio Impiorum.*

Auditis itaque tum voce, tum scripto Nobis exhibitis præfatorum Cardinalium, aliorumque Theologorum suffragiis, divinique in primis luminis, privatis ad eum finem, publicisque etiam indictis precibus, implorato præsidio, omnes, & singulas Propositiones præinsertas, tanquam falsas, captiosas, malè sonantes, piarum aurium offensivas, scandalosas, perniciosas, temerarias, Ecclesiæ, & ejus praxi injuriosas, neque in Ecclesiam solum, sed etiam in Potestates sæculi contumeliosas, seditiosas,

sas, impias, blasphemas, suspectas de hæresi, ac hęresim ipsam sapientes, nec non hęreticis, & hæresibus, ac etiam schismati faventes erroneas, hæresi proximas, pluries damnatas, ac demùm etiam hæreticas, variasque hereses, & potissimùm illas, quę in famosis Jansenii propositionibus, & quidem in eo sensu, in quo hæ damnatæ fuerunt, acceptis, continentur, manifestè innovantes, respectivè, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, damnamus, & reprobamus.

Mandantes omnibus utriusque sexus Christifidelibus, ne de dictis Propositionibus sentire, docere, prędicare aliter præsumant, quàm in hac eadem Nostra Constitutione continentur; ita ut quicumque illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis, etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, Ecclesiasticis censuris, aliisque contrà similia perpetrantes à Jure statutis pœnis ipso facto, absque alia declaratione subjaceat.

Cœterum per expressam præfatarum Propositionum reprobationem alia in eodem Libro contenta nullatenùs approbare intendimus; cum presertim in decursu examinis complures alias in eo deprehenderimus propositiones illis, quæ, ut suprà, damnatę fuerunt, consimiles, & affines, iisdemque erroribus imbutas: nec sanè paucas sub imaginario quodma,

dam, veluti grassantis hodiè persecutionis obtentu, inobedientiam, & pervicaciam nutrientes, easque falsò Christianæ patientiæ nomine prędicantes, quas propterea singulatim recensere, & nimis longum esse duximus, & minimè necessarium; ac demùm, quod intolerabilius est, Sacrum ipsum novi Testamenti Textum damnabiliter vitiatum compererimus, & alteri dudùm reprobatę versioni Gallicę Montensi in multis conformem: à vulgata verò editione, quæ tot Sæculorum usu in Ecclesia probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authentica haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem, pluriesque in alienos, exoticos, ac sępè noxios sensus, non sine maxima perversitate detortum.

Eumdem propterea Librum, utpotè per dulces sermones, & benedictiones, ut Apostolus loquitur, hoc est, sub falsa piæ institutionis imagine, seducendis Innocentium cordibus longè accommodatum, sive præmissis, sive alio quovis titulo inscriptum, ubicumque, & quocumque alio idoimate, seu quavis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, auctoritate Apostolica tenore præsentium iterum prohibemus, ac similiter damnamus; quemadmodum etiam alios omnes, & singulos in ejus defensionem tam scripto, quàm typis editos, seu forsan (quod Deus avertat) edendos libros, seu libel-

los.

les, eorumq; lectionem, descriptionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto incurrēda, prohibemus pariter, & interdicimus.

Præcipimus insuper Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, nec non hereticæ pravitatis Inquisitoribus, ut contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque Juris, & facti remedia, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsùs adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis, & interdictionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimo tertio, sexto Idus

Septem-

Septembris, Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia L. Sergardus.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

L. Martinettus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Divina providentia Papę XI. Anno decimo tertio supradictę Literę Apostolicę affixę, & publicatę fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolrum, Cancellarię Apostlicæ Curię Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romulatium Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Cursorum.

stauro
n Giorgio" s.n.c.

